

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De mendacio & calumnia. cap. cxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A MVERVNT obstetrices Deū, & non fecerunt iuxta præceptum regis Ægypti, sed conferuabant mares. *Exod. 1.*

Respondit Balaam, Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, vt vel plus, vel minus loquar. *Num. 22.*

Dixit Amasias ad hominem Dei, Quid fiet de centum talentis quæ dedi militibus Israël? Et respondit ei homo Dei,

Habet Dominus vnde tibi dare possit multò his plura.

Cum rex Amasias Israëlitas pretio conduxisset, ipsiſque centum argenti talenta dedisset, accedens Propheta, veruit eum conductos milites ad belli societatem accipere. Atque Damasc. B contemptis centum talentis Deo paruit: eique obedientia victoriam conciliauit.

Dixerunt senes ad Susannam: Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscentia tui sumus: quam ob rem assentire nobis, & commiscere nobiscum. Quòd si nolueris, dicemus contra te testimonium, quòd fuerit tecum iuuenis, & ob hanc causam emiseris puellas abs te. Ingemuit Susanna, & ait, Angustia mihi sunt vndique. Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quàm peccare in conspectu Domini. *Dan. 13.*

Respondunt tres pueri regi, dicentes, Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest nos eripere de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, ò rex, liberare. Quòd si noluerit, notum sit tibi quia Deos tuos non colimus, & statuam auream, quam statuisti, non adoramus. *3.*

Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Timete autem potius eum, qui potest animam & corpus perdere in gehennam. *Mat. 10.*

Respondens Petrus & reliqui Apostoli, dixerunt: Obedire oportet Deo magis quàm hominibus. *Act. 5.*

Modò enim hominibus suadeo an Deo? aut quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. *Gal. 1.*

De mendacio & calumnia. CAP. CXVII.

D OCAVIT ad se homines domus suæ, & ait ad eos: En introduxit virum Hebræum, vt illuderet mihi: ingressus est ad me, vt coiret mecum. Cùmque ego succlamassem, & audisset vocem meam, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras. *Gen. 39.*

Non mentiemini, neque calumniabitur vnusquisque proximum suum. *Leuit. 19.*

Non falsum testimonium dices aduersus proximum tuum. Si steterit testis mendax contra hominè, accusans eum impietatis, stabunt ambo quorù causa est, ante Dominum in conspectu sacerdotum & iudicum qui fuerint in diebus illis. Cùmque diligentissimè perscrutates inuenerint falsum testè dixisse còtra fratrem suum mendaciù, reddet ei sicut fratri suo facere cogitauit, & auferes malù de medio tui: vt audientes ceteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. *Deut. 5. 19.*

Prædicauerunt ieiunium, & federe fecerunt Naboth inter primos populi. Et adductis duobus filiis diaboli, fecerunt eos federe contra eum. At illi scilicet, vt viri diabolici, dixerunt testimonium contra eum coram multitudine. Benedixit Naboth Deum, & regem: quamobrem eduxerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus interfecerunt. *3. Reg. 21.*

Perdes omnes qui loquuntur mendaciù. Disperdet Dominus vniuersa labia dolosa. Qui loquitur iniqua, non direxit in còspectu oculorum meorum. *Psal. 5. 11.*

Qui nititur mendacijs, hic pascit ventos: idem autem ipse sequitur aues volantes. Abominatio Domino labia mendacia. Qui congregat thesauros lingua mendacij, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos mortis. Lingua mendax odit veritatem. Abominabilia coram Deo sunt labia mendacia. Sermo *Pro. 10. 21.*

D. IOANN. DAMASCENI

nem vanum & mendacem longè fac à te. Testis falsus interibit. Ne sis falsus testis contra tuum ciuem.

Eccl. 7.

Calumnia conturbat sapientem, & perdet robur cordis illius.

Sap. 1.

Os quod mentitur, occidit animam.

Zach. 8.

Iuramentum mendax ne diligatis: Omnia enim hæc sunt quæ odi, dicit Dominus omnipotens.

Dan. 13.

Confurgentes duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput eius. Quæ flens suspexit ad cælum: erat enim cor eius fiduciam habens in Domino. Et dixerunt presbyteri, Cum deambularem in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis, & clausit ostia pomarij: & dimisit à se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cum essemus in angulo pomarij, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commiseri. Credidit eis multitudo quasi senibus & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem. Exclamauit autem voce magna Susanna, & dixit: Deus æterne, qui absconditor es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me.

Eccl. 7.

Noli arare mendacium aduersus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium: affiduitas enim illius non est bona. Macula mala in homine, mendacium. Ab immundo quid mundabitur? & à mendaci quid veri proficietur? Melior est fur, quam qui perpetuo iurat: ambo perditionem hæreditabunt. H

Act. 5.

Vir quidam, nomine Ananias, cum vxore sua Sapphira vendidit agrum, & fraudauit de pretio conscia vxore sua.

1. Jo. 2.

Omne mendacium ex veritate non est.

Gal. 4.

Inimicus factus sum vobis, verum dicens vobis.

Anonymi. f. Bas.

Neque in forensibus concertationibus, neque in alijs actionibus aptum est mendacium ijs, qui rectum ac verum vitæ iter capessendum sibi proposuerunt.

Mendacium extrema improbitatis linea.

Extrema improbitatis linea est mendacium. Videtur quodammodo oratio, cum semel à veritatis curriculo deflexerit, in multas & periculosas absurditates præceps ferri.

Chryf.

Prolapsio à veritate, hallucinatio & cæcitas mentis est. Veritas vna est: mendacium multiplex. Mendacium in altum assurgit: mutua fides fugam corripuit: veritas terram reliquit: calumniatores falsum vendunt, in mutuam perniciem mentientes: iusiurandum omne absumpserunt hi, qui hoc vno nomine Deum norunt, quod iurant. Falsæ opiniones atque sententiæ, per innumera mendacia grassantes, vnam & eandem doctrinam suam narrationem non habent.

De susurronibus. CAP. CXVIII.

Eccl. 21.
28.
5.

VSURRO coinquinabit animam suam: & vbiunque habitabit, odio habebitur. Susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbauit pacem habentes. Non appelleris susurro: & lingua tua ne capiaris, & confundaris.

De die & hora mortis nostræ: & quod ad eam nos præparari oporteat.

CAP. CXIX.

Psal. 38.
sap.
7.

VI s est homo qui viuet, & non videbit mortem? Para ad exitum opera tua: & præparare ad agrum. Patres nostri & Propheta vbi sunt? nam in æternum viuent? Vnus omnibus introitus ad vitam, & vnus exitus.

In om-